RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

11. maj 2010 *

I sag T-237/08,

Abadía Retuerta, SA, Sardón de Duero (Spanien), ved avocats X. Fàbrega Sabaté og M-l. Curell Aguilà,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

* Processprog: spansk.

angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 2. april 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1185/2007-1) vedrørende registrering af ordmærket CUVÉE PALOMAR som EF-varemærke, har

RETTEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne E. Cremona og S. Frimodt Nielsen (refererende dommer),

justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 19. juni 2008,

under henvisning til svarskriftet, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 18. september 2008,

efter retsmødet den 24. november 2009,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

Internationale bestemmelser

1 Aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (herefter »TRIPs-aftalen«), som er indeholdt i bilag 1 C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), blev undertegnet i Marrakech den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994) for så vidt angår de områder, der henhører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336, s. 1).

2 TRIPs-aftalens artikel 23, som bærer overskriften »Yderligere beskyttelse af geografiske betegnelser for vin og spiritus«, bestemmer følgende:

»1. Hvert medlem vedtager de retlige midler, der gør det muligt for interesserede parter at forhindre brug af en geografisk betegnelse som identifikation for vin, der ikke har sin oprindelse det sted, som den pågældende geografiske betegnelse viser, eller som identifikation for spiritus, der ikke har sin oprindelse det sted, som den pågældende geografiske betegnelse viser, også selv om varernes sande oprindelse er angivet, eller den geografiske betegnelse benyttes i oversættelse eller ledsages af udtryk såsom »art«, »type«, »stil«, »efterligning« eller lignende.

»2. Registreringen af et for vin gældende varemærke, der indeholder eller består af en geografisk betegnelse, til identifikation af vin eller af et for spiritus gældende varemærke, der indeholder eller består af en geografisk betegnelse for spiritus, til identifikation af spiritus skal af medlemmet nægtes eller annulleres på egen foranledning, dersom dets lovgivning tillader det, eller på begæring af en interesseret part for så vidt angår sådan vin og spiritus, der ikke har denne oprindelse.«

3. For så vidt angår enslydende geografiske betegnelser for vin skal der ydes hver betegnelse beskyttelse, jf. dog artikel 22, stk. 4. Hvert medlem fastlægger de konkrete betingelser, hvorunder de pågældende enslydende betegnelser skal sondres fra hinanden, under hensyn til nødvendigheden af, at der sikres de pågældende producenter en retfærdig behandling, og at forbrugerne ikke vildledes.

4. For at lette beskyttelsen af geografiske betegnelser for vin indledes der i Rådet for TRIPs forhandlinger om indførelse af en multilateral ordning for meddelelse og registrering af geografiske betegnelser for vin, der er berettiget til beskyttelse hos de medlemmer, som deltager i ordningen.«

3 Artikel 24, stk. 5, i TRIPs-aftalen fastsætter følgende:

»Dersom der er ansøgt om eller registreret et varemærke i god tro, eller dersom retten til et varemærke er erhvervet ved anvendelse i god tro […]

b) før den geografiske betegnelse beskyttes i sit hjemland,

udgør de foranstaltninger, der træffes til gennemførelse af dette afsnit, ikke med den begrundelse, at et sådant varemærke er identisk med eller ligner en geografisk betegnelse, nogen hindring for berettigelsen eller gyldigheden af registreringen af et varemærke eller for retten til at benytte et varemærke.«

Fællesskabsbestemmelser

4 Artikel 7, stk. 1, litra j), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1) blev indsat ved Rådets forordning (EF) nr. 3288/94

af 22. december 1994 om ændring af forordning nr. 40/94 med henblik på gennemførelse af de aftaler, der er indgået i forbindelse med Uruguay-runden (EFT L 349, s. 83). Denne artikel, nu artikel 7, stk. 1, litra j), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1), bestemmer:

»Udelukket fra registrering er: […] j) varemærker for vin, som indeholder eller består af en geografisk betegnelse til identifikation af vin, […] når der er tale om vin […], som ikke har den pågældende oprindelse.«

5 Fjerde betragtning til forordning nr. 3288/94 præciserer:

»[E]fter artikel 23, stk. 2, i TRIPs-aftalen nægtes eller annulleres registreringen af varemærker, der indeholder eller består af en falsk geografisk betegnelse for vin eller spiritus, uden at det er en betingelse, at betegnelsen er egnet til at vildlede forbrugerne, […] det er derfor nødvendigt at tilføje en bestemmelse herom i artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94.«

6 Artikel 50, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 179, s. 1) i den affattelse, der finder anvendelse i sagen, fastsætter følgende:

»1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til, at det på de betingelser, der er fastsat i artikel 23 og 24 i [TRIPs-]aftalen, bliver muligt for interesserede parter at forhindre, at en geografisk betegnelse til identifikation af et af de i artikel 1, stk. 2, litra b) [i forordning nr. 1493/1999] nævnte produkter anvendes i Fællesskabet

for et produkt, som ikke [har] oprindelse på det sted, som den geografiske betegnelse henviser til, også selv om produktets sande oprindelse angives, eller at den geografiske betegnelse benyttes i oversættelse eller ledsages af benævnelser som »art«, »type«, »stil«, »efterligning« eller andre lignende benævnelser.

2. I denne artikel forstås ved »geografisk betegnelse« en betegnelse, der tjener til at identificere et produkt som havende oprindelse i et tredjeland, der er medlem af [WTO], eller i en region eller et område i det pågældende tredjeland, i de tilfælde, hvor produktets kvalitet, omdømme eller andre bestemte kendetegn hovedsagelig er knyttet til denne geografiske oprindelse.«

7 Artikel 52, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 1493/1999 bestemmer:

»Hvis en medlemsstat tildeler en kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (herefter »kvbd«) eller i givet fald en vin, der skal forarbejdes til en sådan kvbd, navnet på et bestemt dyrkningsområde, kan dette navn ikke anvendes på vinavlsprodukter, som ikke stammer fra dette område, og/eller som ikke har fået navnet i henhold til de gældende fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser. Det samme gælder, hvis en medlemsstat har tildelt en enkelt kvbd eller i givet fald en vin, der skal forarbejdes til en sådan kvbd, navnet på en kommune, en del heraf eller et lokalt sted.«

8 Artikel 54 i forordning nr. 1493/1999 bestemmer:

»1. Ved kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder forstås vin, der opfylder bestemmelserne i dette afsnit og de fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser, der er vedtaget herom.

[…]

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen listen over de kvbd, de har anerkendt, med nærmere oplysninger for hver kvbd om de nationale bestemmelser, der gælder for produktion og fremstilling af dem.

5. Kommissionen offentliggør listen i [EF-Tidende], C-udgaven.«

9 Kommissionen offentliggjorde første gang en liste over kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (kvbd) i overensstemmelse med artikel 54, stk. 4, i forordning nr. 1493/1999 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 19. februar 1999 (EFT C 46, s. 113). Denne liste — som annullerede og erstattede den liste, der tidligere var blevet offentliggjort i EF-Tidende af 15. november 1996 (EFT C 344, s. 110) i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 823/87 af 16. marts 1987 om fastlæggelse af særlige regler for kvbd (EFT L 84, s. 59) — angiver for så vidt angår Spanien den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« samt henvisninger til ministerielle bekendtgørelser af 13. juni 1987 offentliggjort i *Boletín Oficial del Estado* (det spanske lovtidende) (BOE af 3.7.1987), af 11. marts 1991 (BOE af 14.3.1991) og af 29. november 1995 (BOE af 8.12.1995).

10 Kommissionen offentliggjorde en ny liste over kvbd i EU-Tidende af 14. april 2004 (EUT C 90, s. 1). Heri angives underområdet Clariano for så vidt angår Spanien og regionen Valencia, samt ministeriel bekendtgørelse af 19. oktober 2000 (BOE af 3.11.2000) og ministeriel bekendtgørelse APA/1815/2002 (BOE af 16.7.2002).

11 Kommissionen har siden offentliggjort nye lister i EU-Tidende i 2006 (EUT C 41, s. 1) og i 2007 (EUT C 106, s. 1). Disse lister indeholder de samme angivelser for så vidt angår regionen Valencia og underområdet Clariano, samt de samme henvisninger til ministerielle bekendtgørelser som i EUT C 90 af 14. april 2004.

Nationale bestemmelser

12 Artikel 2, stk. 1 og 2, i den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd, der blev godkendt ved ministeriel bekendtgørelse af 19. oktober 2000 og offentliggjort i *Boletín Oficial del Estado* af 3. november 2000, bestemmer:

»1. Beskyttelsen i henhold til denne kontrollerede oprindelsesbetegnelse svarer til den, der er omhandlet i artikel 81 i lov nr. 25/1970 af 2. december 1970 samt i al anden lovgivning, der finder anvendelse, og omfatter udtrykket »Valencia« og alle betegnelser for de underområder, distrikter, kommuner, lokaliteter og arealer, der udgør produktions- og lagringsområderne som fastsat i artikel 4.

2. Det er for anden vin forbudt at anvende navne, mærker, ord, udtryk og tegn, som ved deres fonetiske eller grafiske lighed med de navne osv., som er beskyttet af den kontrollerede oprindelsesbetegnelse, kan forveksles med de navne osv., der er omfattet af denne bekendtgørelse, også selv om disse er ledsaget af ord som »type«, »stil«, »aftappet i«, »kælderopbevaret i« og andre lignende ord.«

13 Artikel 4, stk. 1, i den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd fastsætter følgende:

»Det produktionsområde, som er beskyttet af den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia«, udgøres af arealer beliggende i provinsen Valencia, som af reguleringsrådet er bedømt egnede til produktion af druer fra de i artikel 5 omhandlede vinstok; dette område består af følgende underområder og kommuner: […] underområde Clariano: […] Palomar […]«

14 Artikel 4, stk. 1, i den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd blev ændret ved ministeriel bekendtgørelse APA/1815/2002 af 4. juli 2002 (BOE nr. 169 af 16.7.2002, s. 25958). Ordene »el Palomar« erstattede herved ordet »Palomar«.

Tvistens baggrund

15 Den 27. november 2006 indgav sagsøgeren, Abadía Retuerta, SA, i medfør af forordning nr. 40/94 en EF-varemærkeansøgning til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (herefter »Harmoniseringskontoret«).

16 Det varemærke, der er søgt registreret, er ordmærket CUVÉE PALOMAR.

17 De varer, som registreringsansøgningen vedrører, henhører under klasse 33 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer til følgende beskrivelse: »vin«.

18 Ved afgørelse af 5. juni 2007 afslog undersøgeren registreringsansøgningen, idet det ansøgte varemærke fandtes omfattet af den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94.

19 Sagsøgeren påklagede undersøgerens afgørelse.

20 Ved afgørelse af 2. april 2008 (herefter »den anfægtede afgørelse«) afslog Første Appelkammer klagen og pålagde sagsøgeren at betale sagens omkostninger.

21 Appelkammeret bemærkede, at i overensstemmelse med retspraksis (jf. Domstolens dom af 16.11.2004, sag C-245/02, Anheuser-Busch, Sml. I, s. 10989, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis) er Fællesskabet, eftersom det har indgået TRIPs-aftalen, forpligtet til i videst muligt omfang at fortolke sin lovgivning om varemærker i lyset af ordlyden af og formålet med TRIPs-aftalen (punkt 13 i den anfægtede afgørelse).

22 Appelkammeret præciserede, at det følger af sammenligningen mellem bestemmelserne i artikel 22, stk. 3, og artikel 23, stk. 2, i TRIPs-aftalen, at den sidstnævnte bestemmelse, hvis indhold er blevet indarbejdet i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94, udgør en lex specialis, som fastsætter et forbud mod specifikke registreringer af geografiske betegnelser til identifikation af vin og spiritus. Appelkammeret

anførte, at der er tale om et absolut og ubetinget forbud, idet det ikke er underlagt en betingelse om, at anvendelsen af de geografiske betegnelser i et varemærke for disse produkter skal være af en karakter, der kan vildlede offentligheden om det egentlige oprindelsessted, hvilken derimod er den betingelse, som anvendelsen af det generelle forbud mod registreringer af geografiske betegnelser i artikel 22, stk. 3, i TRIPs-aftalen udtrykkeligt er underlagt (punkt 16 og 17).

23 Appelkammeret konstaterede i al væsentlighed, at el Palomar er navnet på en kommune i underområdet Clariano, og at den i medfør af Fællesskabets og medlemsstatens gældende regler er et produktionsområde beskyttet af den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« (punkt 19 og 20 i den anfægtede afgørelse).

24 Appelkammeret fandt, at der var en høj grad af lighed mellem navnet på kommunen el Palomar, som er beskyttet af den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia«, og ordet »palomar«, som er en del af det ansøgte varemærke (punkt 26 i den anfægtede afgørelse).

25 Appelkammeret anførte, at anvendelsen af ordet dermed er forbudt i henhold til artikel 2, stk. 2, i ministeriel bekendtgørelse af 19. oktober 2000, eftersom ansøgningen om EF-varemærket ikke er blevet indgivet med henblik på at betegne vin med oprindelse i det pågældende område (punkt 26 i den anfægtede afgørelse).

26 Appelkammeret bemærkede desuden, at selv om det er korrekt, at kommunens officielle navn er el Palomar, er det bestanddelen »palomar«, der identificerer dette bestemte område, og som udgør den væsentligste bestanddel, hvorpå den geografiske betegnelse hviler, og at genkendelsen af denne ikke kan afhænge af, om artiklen »el« er tilstede eller ej. Den pågældende kommune var endvidere anført under navnet Palomar, uden artikel, i ministeriel bekendtgørelse af 19. oktober 2000 (punkt 29 i den anfægtede afgørelse).

27 Da beskyttelsen af den kontrollerede oprindelsesbetegnelse omfatter kommunenavne, i den foreliggende sag el Palomar, og ord, som ved deres lighed skaber risiko for forveksling, således som det er tilfældet med ordet »palomar«, der er indeholdt i det ansøgte varemærke, anførte appelkammeret, at tilstedeværelsen af dette ord i det ansøgte EF-varemærke i henhold til de gældende regler må forstås som en geografisk betegnelse, der benyttes til at identificere en vin. Da de omhandlede varer ikke har denne oprindelse, vurderede appelkammeret, at en registrering af det ansøgte EF-varemærke til betegnelse af vin ikke kunne tillades i henhold til artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94, idet det indeholder en falsk geografisk betegnelse (punkt 30 i den anfægtede afgørelse).

28 Appelkammeret præciserede sluttelig, at denne vurdering ligeledes er gældende med hensyn til den ændrede formulering af, hvilke varer der er omfattet af ansøgningen, nemlig »vin hidrørende fra en vinejendom kendt under navnet »Pago Palomar«, beliggende i kommunen Sardón de Duero (Valladolid, Spanien)«. Appelkammeret fandt, at denne begrænsning ikke imødegår den rejste indsigelse, eftersom begrænsningen udelukkende forstærker den omstændighed, at det ansøgte varemærke indeholder en geografisk betegnelse, der ikke svarer til oprindelsen af de varer, som den betegner, hvilket er i strid med bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 (punkt 31 i den anfægtede afgørelse).

Retsforhandlinger og parternes påstande

29 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

30 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Parternes argumenter

31 Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort et enkelt anbringende gældende vedrørende tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94.

32 Sagsøgeren har for det første i det væsentlige gjort gældende, at artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 skal fortolkes restriktivt, idet den indeholder et forbud mod registrering. Sagsøgeren har følgelig anført, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, da det ansøgte varemærke CUVÉE PALOMAR ikke indeholder navnet på den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »el Palomar«.

33 Kommunens navn er nemlig el Palomar og ikke blot Palomar, hvilket fremgår af artikel 4, stk. 1, i den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd, som ændret ved ministeriel bekendtgørelse APA/1815/2002.

34 Sagsøgeren har for det andet anført, at eftersom de kompetente myndigheder, hvis opgave det er at forsvare den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia«, ikke gjorde indsigelse mod det ansøgte varemærke, er det påvist, at der ikke består en konflikt mellem det nævnte varemærke og kommunens navn.

35 Sagsøgeren har for det tredje gjort gældende, at kommunen el Palomar har lidt over 500 indbyggere. Der er dermed tale om en meget lille kommune, som er ganske ukendt for den gennemsnitlige spanske og europæiske forbruger, der ikke er klar over, at vin med den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« er produceret i el Palomar. Navnet el Palomar er således en geografisk betegnelse, der er fuldstændig ukendt i de relevante kredse.

36 Sagsøgeren har i det væsentlige fremført, at retspraksis vedrørende artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009], ifølge hvilken den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor varemærker består af et navn, der betegner ukendte geografiske steder (Domstolens dom af 4.5.1999, forenede sager C-108/97 og C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Sml. I, s. 2779, præmis 31-33), ligeledes bør finde tilsvarende anvendelse vedrørende den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94.

37 Sagsøgeren har for det fjerde hævdet, at artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 skal fortolkes således, at det er en betingelse for, at det absolutte forbud mod registrering finder anvendelse, at det ansøgte varemærke indeholder eller består af en fejlagtig geografisk betegnelse.

38 Ifølge sagsøgeren indeholder eller består ansøgningen om varemærket CUVÉE PALOMAR imidlertid ikke af en fejlagtig geografisk betegnelse. Den identificerer derimod den geografiske oprindelse af sagsøgerens vin. Ordet »palomar« i varemærket CUVÉE PALOMAR identificerer nemlig vinejendommen Palomar, der har eksisteret siden det nittende århundrede, og som er beliggende i området Retuerta og tilhører Abadía Retuerta, i den spanske kommune Sardón de Duero (Valladolid).

39 Ifølge sagsøgeren er det derfor åbenlyst, at sagsøgeren, i sin egenskab af ejer af vinejendommen Palomar, er i sin fulde ret til at identificere vin fremstillet på denne ejendom med varemærket CUVÉE PALOMAR. Det er af denne årsag, at sagsøgeren den 16. februar 2007 har accepteret at begrænse varemærkeansøgningen til »vin hidrørende fra vinejendommen kendt som »vinmarken Palomar«, beliggende i kommunen Sardón de Duero (Valladolid, Spanien)«, således at Harmoniseringskontorets indvendinger er blevet imødegået, og enhver fejltagelse vedrørende den geografiske oprindelse af sagsøgerens varer kan undgås.

40 Sagsøgeren har i det væsentlige anført, at ansøgningen om varemærket CUVÉE PALOMAR følgelig ikke indeholder en falsk geografisk betegnelse, idet vinejendommen Palomar findes og tilhører sagsøgeren, og at det ansøgte varemærke dermed ikke kan gøres til genstand for det absolutte registreringsforbud fastsat i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94.

41 Sagsøgeren har for det femte gjort gældende, at navnet på vinejendommen Palomar, som tilhører sagsøgeren, og hvis angivelse er bevidnet siden det nittende århundrede som nævnt i præmis 38 ovenfor, er langt ældre end anerkendelsen af kommunen el Palomar som produktionsområde beskyttet af den kontrollerede

oprindelsesbetegnelse »valencia« i år 2000. Afvisningen af at registrere varemærket CUVÉE PALOMAR udgør dermed en tilsidesættelse af det grundlæggende retsprincip indeholdt i den latinske grundsætning prior tempore, potior jure. Sagsøgeren har anført, at den ministerielle bekendtgørelse af 19. oktober 2000, hvorved kommunen el Palomar anerkendtes som produktionsområde beskyttet af den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia«, endda ligger efter det spanske varemærke nr. 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR, som daterer sig til 1997.

42 Sagsøgeren har for det sjette i det væsentlige hævdet, at ordet »palomar« er et flertydigt ord, som i henhold til ordbogen Real Academia Española betyder: »1. Substantiv. Sted, hvor der opdrættes duer. 2. Adjektiv. Benyttes om en art af sejlgarn: tyndere og mere snoet end det klassiske sejlgarn«.

43 Sagsøgeren har anført, at denne omstændighed svækker den formodede karakter af geografisk betegnelse for kommunen el Palomar.

44 Sagsøgeren har anført, at når det tegn, som varemærket omfatter, ud over sin geografiske betydning ligeledes har en anden betydning, der er mere fremtrædende end den geografiske, skal der lægges vægt på tegnets hovedbetydning. Når denne undersøgelse er foretaget, skal den relevante lovgivning herfor finde anvendelse. Ifølge sagsøgeren har udtrykket »palomar« en hovedbetydning, som er kendt af enhver forbruger, og det er »et sted, hvor der opdrættes duer«.

45 Sagsøgeren har fremført, at idet den formodede geografiske karakter af ordet »palomar« udvandes af navnets andre betydninger, kan ordet »palomar« opfylde et varemærkes egentlige funktioner. Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse følgelig er udtryk for en fejlagtig fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94. Beskyttelsen af en formodet kollektiv interesse som begrundelse for en afvisning af varemærker, der er sammenfaldende med geografiske betegnelser, kan

ifølge sagsøgeren ikke udstrækkes til den absurde situation, hvor varemærker, der enten har andre betydninger, eller som betegner oprindelsesstedet for de omhandlede varer som i den foreliggende sag, afvises.

46 Sagsøgeren har for det syvende i det væsentlige hævdet at være indehaver af forskellige EF-varemærker — PAGO PALOMAR, ABADIA RETUERTA CUVÉE PALOMAR — til at betegne vin i klasse 33, samt det spanske varemærke CUVÉE EL PALOMAR — som indeholder kommunen el Palomars navn i dets helhed.

47 Med hensyn hertil har sagsøgeren påberåbt sig ordlyden af artikel 24, stk. 5, i TRIPs-aftalen (nævnt i præmis 3 ovenfor).

48 I henhold til sagsøgeren daterer det spanske varemærke nr. 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR sig til 1997, og det er følgelig ældre end beskyttelsen af kommunen el Palomars navn i medfør af den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia«, som blev lovfæstet i 2000.

49 Sagsøgeren har fremført, at gyldigheden af varemærkerne CUVÉE EL PALOMAR (registreret i 1997) og CUVÉE PALOMAR (ansøgning herom indgivet af sagsøgeren i god tro) følgelig ikke kan bestrides alene med den begrundelse, at disse varemærker ligner en geografisk betegnelse, som er blevet anerkendt efterfølgende.

50 Sagsøgeren har desuden understreget, at varemærket CUVÉE EL PALOMAR ligeledes er beskyttet i adskillige lande i Den Europæiske Union under det internationale varemærke nr. 699.977, registreret den 23. september 1998.

51 Vedrørende appelkammerets vurdering, hvorefter de tidligere registreringer ikke er relevante, eftersom det følger af fast retspraksis, at de nationale afgørelser ikke er bindende for Harmoniseringskontoret og ikke fritager det for at anvende fællesskabsbestemmelserne på den konkrete sag, har sagsøgeren anført, at appelkammeret har overset, at to af de tidligere registreringer (EF-varemærkerne nr. 4.827.978 PAGO PALOMAR og nr. 5.501.978 ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR) er blevet undersøgt af Harmoniseringskontoret selv, og at de dermed ikke er nationale afgørelser.

52 Sagsøgeren har anført, at den omstændighed, at de tyske, spanske, franske, italienske og østrigske varemærkemyndigheder såvel som Det Forenede Kongeriges varemærkemyndighed har registreret varemærket CUVÉE EL PALOMAR, skulle have været taget i betragtning af Harmoniseringskontoret som et klart eksempel på, at EF-varemærket CUVÉE PALOMAR ikke er omfattet af nogen absolut registreringshindring, og så meget desto mere som Harmoniseringskontoret selv har tilladt registrering af EF-varemærkerne PAGO PALOMAR og ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR.

53 Sagsøgeren har for det ottende i det væsentlige gjort gældende, at Harmoniseringskontoret har registreret varemærker som CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ og CUVÉE OCCITANE.

54 Ifølge sagsøgeren har disse varemærker imidlertid en direkte og åbenbar forbindelse med geografiske områder, der er kendt i vinkredse, idet den europæiske offentlighed generelt er i stand til geografisk at identificere Middelhavet, golfen ved Saint-Tropez og Occitanien.

55 Ifølge sagsøgeren følger det heraf, at afvisningen af at registrere varemærket CUVÉE PALOMAR udgør en tilsidesættelse af lighedsprincippet, og at Harmoniseringskontoret har truffet en vilkårlig afgørelse.

56 Sagsøgeren har endelig under retsmødet i det væsentlige fremført den omstændighed, at listen over kvbd offentliggjort af Kommissionen i EU-Tidende i 2007 ikke indeholder navnet el Palomar, men begrænser sig til at indeholde en henvisning til de nationale bestemmelser, hvori denne angivelse findes. Ifølge sagsøgeren udgør offentliggørelsen i EU-Tidende imidlertid en betingelse for muligheden for at påberåbe sig de beskyttede geografiske betegnelser i national lovgivning. Da den geografiske betegnelse el Palomar ikke har været offentliggjort i EU-Tidende, kan den således ikke gøres gældende over for sagsøgeren.

57 Sagsøgeren har endvidere under retsmødet gjort gældende, at listens offentliggørelse i EU-Tidende først skete i 2007, hvilket er efter ansøgningen om varemærket, som blev indgivet den 26. november 2006. Den bestemmende faktor for, at man kan påberåbe sig de beskyttede geografiske betegnelser i national lovgivning, er således ifølge sagsøgeren, at Kommissionen offentliggør listen i EU-Tidende. Såfremt Retten skulle nå frem til, at offentliggørelsen i EU-Tidende af en liste, der blot indeholder henvisninger til de nationale bestemmelser, hvori el Palomar fremgår, var tilstrækkeligt til at sikre denne angivelses offentliggørelse, skal det følgelig fastslås, at offentliggørelsen først er sket efter indgivelsen af varemærkeansøgningen, og at denne beskyttede geografiske betegnelse dermed ikke kan gøres gældende over for sagsøgeren.

58 Harmoniseringskontoret har bestridt denne argumentation og har i det væsentlige anført, at appelkammeret i den anfægtede afgørelse har foretaget en korrekt vurdering af de faktiske og retlige omstændigheder.

Rettens bemærkninger

59 Artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 bestemmer, at varemærker for vin, som indeholder eller består af en geografisk betegnelse til identifikation af vin, er

udelukket fra registrering, når der er tale om vin, som ikke har den pågældende oprindelse.

60 Med henblik på anvendelsen af denne bestemmelse må rækkevidden af begrebet »geografisk betegnelse til identifikation af vin« fastslås.

61 Forordning nr. 40/94 definerer ikke begrebet geografisk betegnelse til identifikation af vin.

62 Det skal dog bemærkes, at artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 blev indført ved forordning nr. 3288/94.

63 Fjerde betragtning til forordning nr. 3288/94 præciserer nemlig, at »efter artikel 23, stk. 2, i TRIPs-aftalen nægtes eller annulleres registreringen af varemærker, der indeholder eller består af en falsk geografisk betegnelse for vin eller spiritus, uden at det er en betingelse, at betegnelsen er egnet til at vildlede forbrugerne«, og »det er derfor nødvendigt at tilføje en bestemmelse herom i artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 40/94«.

64 Det bemærkes i den forbindelse, at Fællesskabet, eftersom det har indgået TRIPs-aftalen, er forpligtet til i videst muligt omfang at fortolke sin lovgivning om varemærker i lyset af ordlyden af og formålet med TRIPs-aftalen (Anheuser-Busch-dommen, nævnt ovenfor i præmis 21, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).

65 Ifølge fast retspraksis må en bestemmelse i en aftale, der er indgået af Fællesskabet med et tredjeland, anses for at have direkte virkning, når det af aftalens ordlyd,

formål og karakter kan udledes, at bestemmelsen indeholder en klar, præcis og ubetinget forpligtelse, hvis opfyldelse og retsvirkninger ikke er betinget af, at der udstedes yderligere retsakter (jf. Domstolens dom af 14.12.2000, forenede sager C-300/98 og C-392/98, Dior m.fl., Sml. I, s. 11307, præmis 42).

66 Domstolen har imidlertid udtalt, dels at WTO-aftalen og dens bilag efter deres karakter og opbygning principielt ikke hører til de regler, hvis overholdelse i fællesskabsinstitutionernes retsakter er genstand for efterprøvelse ved Domstolen under et annullationssøgsmål (jf. dommen i sagen Dior m.fl., nævnt ovenfor i præmis 65, præmis 42), dels at TRIPs-aftalens bestemmelser, der findes som bilag til WTO-aftalen, efter deres karakter ikke skaber nogen rettigheder for borgerne, som disse i medfør af fællesskabsretten kan påberåbe sig direkte for de nationale domstole (jf. dommen i sagen Dior m.fl., nævnt ovenfor i præmis 65, præmis 43).

67 Det fremgår af denne retspraksis, at selv om bestemmelserne i TRIPs-aftalen ikke har direkte virkning, skal varemærkelovgivningen ikke desto mindre, og det vil i den foreliggende sag sige artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94, i videst muligt omfang fortolkes i lyset af ordlyden af og formålet med denne aftale.

68 Det bemærkes, at begrebet »geografisk betegnelse til identifikation af vin«, som fremgår af artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94, i den franske version er forskelligt fra det begreb, som fremgår af artikel 23 i TRIPs-aftalen, nævnt i præmis 2 ovenfor.

69 To andre sprogversioner er imidlertid ligeledes autentiske i henhold til slutakten indeholdende resultaterne af Uruguay-runden af multilaterale handelsforhandlinger,

undertegnet i Marrakesh den 15. april 1994 (EFT L 336, s. 253), der er affattet på fransk, engelsk og spansk.

70 Det skal endvidere bemærkes, at ordene »geographical indication identifying wines« anvendes såvel i artikel 23 i TRIPs-aftalen som i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 i den engelske version af disse bestemmelser.

71 Ordene »indicación geográfica que identifique vinos« anvendes i øvrigt i den spanske version af artikel 23 i TRIPs-aftalen, mens ordene »indicación geográfica que identifique el vino« anvendes i den spanske version af artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94.

72 Det bør følgelig konstateres, at artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 omhandler geografiske betegnelser, der identificerer vin, og ikke geografiske betegnelser »til identifikation af vin«.

73 Fastsættelsen og beskyttelsen af geografiske betegnelser for så vidt angår vin er fastsat i forordning nr. 1493/1999, som finder anvendelse ratione temporis i den foreliggende sag.

74 Begrebet geografisk betegnelse, der identificerer vin, i den forstand, hvori det er anvendt i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94, skal herudover læses i sammenhæng med de relevante fællesskabsretlige bestemmelser vedrørende fastsættelse og beskyttelse af geografiske betegnelser for så vidt angår vin. Der skal derfor henvises til forordning nr. 1493/1999, der ligeledes har til formål at sikre fællesskabsrettens

overensstemmelse med bestemmelserne i TRIPs-aftalen, således som det fremgår af betragtning 56 og 80 til denne forordning.

75 Artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1493/1999 omhandler beskyttelsen af geografiske betegnelser for varer med oprindelse i tredjelande inden for anvendelsesområdet af artikel 23 og 24 i TRIPs-aftalen.

76 Artikel 50, stk. 2, i den nævnte forordning definerer imidlertid blot begrebet geografisk betegnelse for så vidt angår anvendelsen af denne bestemmelses stk. 1.

77 Der skal følgelig henvises til andre bestemmelser i forordning nr. 1493/1999 for at fastlægge indholdet af begrebet geografisk betegnelse i henhold til denne forordning.

78 Artikel 47, stk. 1, i forordning nr. 1493/1999 bestemmer:

»Reglerne for beskrivelse, betegnelse og præsentation af visse produkter, der er omfattet af denne forordning, samt for beskyttelse af visse angivelser, benævnelser og udtryk findes i dette kapitel og i bilag VII og VIII.«

79 I henhold til artikel 47, stk. 2, litra e), i forordning nr. 1493/1999 skal reglerne i denne artikels stk. 1 navnlig omfatte bestemmelser, som regulerer anvendelsen af geografiske betegnelser.

80 Afsnit A i bilag VI til forordning nr. 1493/1999 fastsætter følgende:

»1. Ved »bestemt dyrkningsområde« forstås et eller flere vindyrkningsområder, hvor der produceres vine med særlige kvalitetskendetegn, og hvis navn anvendes til betegnelse af kvbd.

2. Hvert bestemt dyrkningsområde afgrænses nøjagtigt, så vidt muligt efter den enkelte parcel eller efter den enkelte vinmark. Ved denne afgrænsning, som foretages af den pågældende medlemsstat, skal der tages hensyn til de faktorer, der bidrager til kvaliteten af de i de pågældende områder producerede vine, navnlig til jordbund, undergrund, klima og de enkelte parcellers eller vinmarkers beliggenhed.

3. Det bestemte dyrkningsområde betegnes ved sit geografiske navn […].

4. Det geografiske navn, der betegner et bestemt dyrkningsområde, skal være tilstrækkelig præcist og vitterligt knyttet til produktionsområdet, således at forvekslinger kan undgås i betragtning af de foreliggende forhold.«

81 Afsnit B, punkt 1, litra c), første led, i bilag VII til forordning nr. 1493/1999 fastsætter følgende:

»Etiketteringen for produkter, der er fremstillet i Fællesskabet, kan suppleres med følgende angivelser på betingelser, der skal fastlægges: […] for kvbd: […] angivelse af

et geografisk område, der er mindre end det bestemte dyrkningsområde, i overensstemmelse med bestemmelser, der er fastsat af producentmedlemsstaten.«

82 Artikel 52, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 1493/1999 præciserer, at hvis en medlemsstat tildeler en kvbd navnet på et bestemt dyrkningsområde, kan dette navn ikke anvendes på vinavlsprodukter, som ikke stammer fra dette område, og/eller som ikke har fået navnet i henhold til de gældende fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser. Det samme gælder, hvis en medlemsstat har tildelt en enkelt kvbd navnet på en kommune, en del heraf eller et lokalt sted.

83 Med andre ord har medlemsstaterne i medfør af forordning nr. 1493/1999 kompetence til at tildele en kvbd navnet på en kommune, en del af kommunen eller et lokalt sted. I tilfælde heraf kan dette navn ikke anvendes på vinavlsprodukter, som ikke stammer fra denne kommune, denne del af kommunen eller dette lokale sted, og/eller som ikke har fået navnet i henhold til de gældende fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser.

84 Det må således konstateres, at ifølge forordning nr. 1493/1999 påhviler det medlemsstaterne inden for deres respektive områder at fastlægge, hvilke geografiske betegnelser de ønsker at beskytte.

85 Artikel 2, stk. 1, i den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd, vedtaget af den spanske lovgiver, bestemmer, at beskyttelsen i henhold til denne kontrollerede oprindelsesbetegnelse omfatter udtrykket »valencia« og alle de betegnelser for de underområder, distrikter, kommuner, lokaliteter og arealer, der udgør produktions- og lagringsområderne som fastsat i artikel 4.

86 Artikel 4, stk. 1, i den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd, som ændret ved ministeriel bekendtgørelse APA/1815/2002 af 4. juli 2002, bestemmer, at produktionsområdet, der er beskyttet af den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia«, bl.a. udgøres af underområdet Clariano, som bl.a. omfatter en kommune ved navn el Palomar.

87 Navnet el Palomar er således en geografisk betegnelse for en kvbd i henhold til spansk ret og dermed i henhold til artikel 52 i forordning nr. 1493/1999, hvilket ikke er bestridt af sagsøgeren, som ydermere under retsmødet bekræftede, at sagsøgeren ikke har bestridt denne lovgivnings gyldighed ved de spanske domstole.

88 Da navnet el Palomar er en geografisk betegnelse for en kvbd, udgør det derfor en geografisk betegnelse til identifikation af vin i den forstand, hvori begrebet er anvendt i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94.

89 Det skal fastslås, at sagsøgeren desuden ikke har gjort gældende, at den geografiske betegnelse el Palomar ikke finder anvendelse til identifikation af vin fremstillet i kommunen af samme navn. Sagsøgeren har nemlig begrænset sig til i det væsentlige at gøre gældende, at sagsøgeren har ret til at anvende navnet Palomar på trods af eksistensen af den geografiske betegnelse el Palomar.

90 Sagsøgeren har derimod bestridt, at den geografiske betegnelse el Palomar kan gøres gældende over for sagsøgeren, og begrundet dette med, at den af Kommissionen i henhold til artikel 54, stk. 5, i forordning nr. 1493/1999 offentliggjorte liste ikke angiver hverken el Palomar eller Palomar.

91 Med hensyn hertil bestemmer artikel 54, stk. 4 og 5, i forordning nr. 1493/1999, dels at medlemsstaterne sender Kommissionen listen over de kvbd, de har anerkendt, med nærmere oplysninger for hver kvbd om de nationale bestemmelser, der gælder for produktion og fremstilling af dem, dels at denne liste offentliggøres af Kommissionen i EU-Tidende (C-udgaven).

92 Det bemærkes for det første, at den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd blev offentliggjort i BOE af 3. november 2000. Den ministerielle bekendtgørelse APA/1815/2002 blev offentliggjort i BOE den 16. juli 2002.

93 For det andet blev en liste over kvbd i henhold til artikel 54, stk. 5, i forordning nr. 1493/1999 første gang offentliggjort i EF-Tidende af 19. februar 1999 (EFT C 46, s. 113).

94 Som anført i præmis 10 ovenfor, blev en ny liste over kvbd offentliggjort af Kommissionen i EU-Tidende den 14. april 2004. Heri angives underområdet Clariano for så vidt angår Spanien og regionen Valencia, samt ministeriel bekendtgørelse af 19. oktober 2000, ministeriel bekendtgørelse APA/1815/2002 og henvisninger til disse to bekendtgørelsers offentliggørelse i BOE.

95 Som det desuden er anført i præmis 11 ovenfor, har Kommissionen endvidere offentliggjort nye lister i EU-Tidende i 2006 og i 2007. For så vidt angår regionen Valencia og underområdet Clariano indeholder disse lister de samme angivelser, som dem, der fremgik af den liste, som Kommissionen offentliggjorde i 2004.

96 Sagsøgeren kan følgelig ikke hævde, at listen over kvbd indeholdende angivelsen af den geografiske betegnelse Clariano og henvisningen til de relevante bestemmelser i spansk ret ikke blev offentliggjort i EU-Tidende før i 2007.

97 Endvidere bemærkes det, at fællesskabsbeskyttelsen af de geografiske betegnelser, som er indført ved forordning nr. 1493/1999, hviler på de geografiske betegnelser, som er fastsat i lovgivningen i medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den nævnte forordning. Denne beskyttelse følger således ikke af en selvstændig fællesskabsprocedure og ej heller af en ordning, hvorefter de af medlemsstaterne anerkendte geografiske betegnelser samles i en fællesskabsretsakt af bindende karakter.

98 De eneste forpligtelser, der følger af artikel 54, stk. 4 og 5, i forordning nr. 1493/1999, er for medlemsstaternes vedkommende, at de skal sende Kommissionen listen over de kvbd, de har anerkendt, med nærmere oplysninger for hver af disse om de nationale bestemmelser, der gælder for produktion og fremstilling af dem, og for Kommissionens vedkommende at offentliggøre denne liste i C-udgaven — og ikke i L-udgaven — af EU-Tidende.

99 Da beskyttelsen af de geografiske betegnelser har sit udspring i medlemsstaternes lovgivning, følger det heraf, at muligheden for over for tredjemand at påberåbe sig de nationale foranstaltninger, hvorved en medlemsstat har tildelt en kvbd navnet på et bestemt dyrkningsområde eller navnet på en kommune, en del heraf eller et lokalt sted i henhold til artikel 52, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 1493/1999, følger af offentliggørelsen af disse bestemmelser i lovtidende i den medlemsstat, som har vedtaget foranstaltningerne.

100 Det er imidlertid ubestridt, at den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd samt ministeriel bekendtgørelse APA/1815/2002 blev offentliggjort i BOE henholdsvis i 2000 og i 2002, dvs. på

en dato, der lå forud for varemærkeansøgningen, der blev indgivet den 27. november 2006.

101 Det fremgår ligeledes af den omstændighed, at beskyttelsen af de geografiske betegnelser har sit udspring i medlemsstaternes lovgivning, at offentliggørelsen af listen over kvbd og henvisningerne til de nationale bestemmelser i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* blot udgør et middel til at informere offentligheden om, hvilken beskyttelse af geografiske betegnelser medlemsstaterne hver især har vedtaget i deres nationale lovgivning.

102 Det er korrekt, at den måde, hvorpå Kommissionen offentliggjorde de oplysninger, som Kongeriget Spanien havde sendt den, ikke forekommer at være særlig effektiv til at sikre en fuldstændig oplysning af offentligheden, idet navnene på de kommuner, der var blevet tildelt en oprindelsesbetegnelse vedrørende navnlig regionen Valencia og dennes underområde Clariano — hvori navnet på kommunen el Palomar indgår — ikke forekommer i den af Kommissionen offentliggjorte liste.

103 Det må ikke desto mindre for det første konstateres, at denne måde at offentliggøre nationale oplysninger på er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 54, stk. 5, i forordning nr. 1493/1999, og for det andet må det bemærkes, at denne måde ikke rejser tvivl om den beskyttelse, som forordning nr. 1493/1999 giver de geografiske betegnelser, som er tildelt en beskyttelse i medfør af spansk lovgivning, herunder den geografiske betegnelse »el Palomar«.

104 Det bemærkes endvidere for fuldstændighedens skyld, at i henhold til artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Sydafrika om handel med vin (EFT 2002 L 28, s. 4) er de beskyttede geografiske betegnelser for så vidt angår vinprodukter med oprindelse i EF de betegnelser, som er anført i bilag II.

105 Aftalens bilag II (»Liste over geografiske betegnelser«), punkt A (»Geografiske betegnelser for vine med oprindelse i Det Europæiske Fællesskab«), afsnit III (»Vine med oprindelse i Kongeriget Spanien«), 1. (»[kvbd]«), 1.2.48 (»Det særlige område Valencia«), litra d) (»Underområde Clariano«), angiver navnet Palomar.

106 Navnet Palomar findes ligeledes i bilagene til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om handel med landbrugsprodukter (EFT 2002 L 114, s. 132).

107 Det bemærkes, at disse aftaler er ældre end ændringen af artikel 4, stk. 1, i den nye bekendtgørelsen om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd ved ministeriel bekendtgørelse APA/1815/2002 af 4. juli 2002, hvorved navnet el Palomar blev indført i stedet for navnet Palomar.

108 Navnet Palomar findes ligeledes i bilagene til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Australien om handel med vin indgået i 1994 (EFT 1994 L 86, s. 3), hvilket fører til den antagelse, at den beskyttelse, som Kongeriget Spanien har tildelt den geografiske betegnelse el Palomar, er ældre end bestemmelserne i den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd, som ændret ved ministeriel bekendtgørelse APA/1815/2002 af 4. juli 2002.

109 Til afslutning af denne undersøgelse skal det bemærkes, at i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 er varemærker for vin, som indeholder eller består af en geografisk betegnelse til identifikation af vin, udelukket fra registrering, når der er tale om vin, som ikke har den pågældende oprindelse.

110 Det er ubestridt, at den vin, for hvilken sagsøgeren har indgivet en ansøgning om registrering af ordmærket CUVÉE PALOMAR som EF-varemærke, ikke har sin oprindelse i kommunen el Palomar, der er angivet i den nye bekendtgørelsen om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd, som blev offentliggjort i BOE inden ansøgningen om registrering.

111 Det ansøgte varemærke består følgelig af en geografisk betegnelse, som identificerer en kvbd, mens vinen, som varemærket er ansøgt for, ikke har denne oprindelse.

112 Det må derfor fastslås, at appelkammeret med rette fandt, at det ansøgte varemærke var i strid med den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94.

113 Denne konklusion anfægtes ikke af de argumenter, som sagsøgeren har fremført til støtte for sit eneste anbringende.

114 Sagsøgeren har for det første i det væsentlige gjort gældende, at idet en del af sagsøgerens ejendom bærer navnet Palomar, udgør dette navn ikke en falsk eller fejlagtig betegnelse i det ansøgte varemærke.

115 Det er imidlertid irrelevant, om denne angivelse er fejlagtig eller ej, idet den eneste betingelse, der kræves for at anvende den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94, er, at varemærket for vinen indeholder eller består af en geografisk betegnelse, som identificerer en vin, men vinen ikke har denne oprindelse.

116 Sagsøgeren erkender således, at den del af sagsøgerens ejendom, der hedder Palomar, ikke er beliggende i kommunen el Palomar, som er angivet i den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd.

117 Sagsøgerens argument skal følgelig forkastes.

118 Sagsøgeren har for det andet i det væsentlige gjort gældende, at det er en betingelse for, at den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 finder anvendelse, at det ansøgte varemærke indeholder eller består af en

fejlagtig geografisk betegnelse, som betegner vin med en anden oprindelse end den, som forbrugerne associerer med denne geografiske betegnelse.

119 Fjerde betragtning til forordning nr. 3288/94 præciserer imidlertid, at efter artikel 23, stk. 2, i TRIPs-aftalen nægtes eller annulleres registreringen af varemærker, der indeholder eller består af en falsk geografisk betegnelse for vin eller spiritus, uden at det er en betingelse, at betegnelsen er egnet til at vildlede forbrugerne.

120 Den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 finder dermed anvendelse, uden at det skal tages i betragtning, om de ansøgte varemærker er egnede til at vildlede forbrugerne, eller om de for disse medfører en risiko for forveksling for så vidt angår varens oprindelse.

121 Sagsøgerens argumentation herom skal således forkastes.

122 Sagsøgeren har for det tredje i det væsentlige gjort gældende, at det ansøgte varemærke ikke indeholder navnet el Palomar, som er tildelt beskyttelse i henhold til spansk ret, men udelukkende ordet »palomar«. Ifølge sagsøgeren skal navnene være fuldstændig enslydende, før den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 finder anvendelse. Da artiklen »el« således mangler i det ansøgte varemærke, kunne Harmoniseringskontoret ikke afslå at registrere dette.

123 Det skal til illustration bemærkes, at såfremt sagsøgeren skulle gives medhold i sin argumentation, ville det medføre, at registreringen af et varemærke såsom Baux de Provence eller Clos Vougeot skulle tillades, på trods af eksistensen af de geografiske betegnelser for kvbd Les Baux de Provence og Clos de Vougeot.

124 En sådan fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 ville imidlertid helt åbenbart være i strid med formålet i både national ret og fællesskabsretten om at beskytte de geografiske betegnelser for kvbd.

125 Det bemærkes, at for at registreringshindringen i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 finder anvendelse, er det tilstrækkeligt, at de nævnte varemærker indeholder eller består af bestanddele, som med sikkerhed gør det muligt at identificere den pågældende geografiske betegnelse, uden at bestemte eller ubestemte artikler, som eventuelt måtte være en del heraf, skal tages i betragtning.

126 Det vil kun forholde sig anderledes, såfremt den geografiske betegnelse er sammensat af et stednavn, der indeholder en artikel, som er uadskillelig fra dette navn, og som giver det en egen, selvstændig betydning.

127 I den foreliggende sag skal det imidlertid bemærkes, at navnet el Palomar ikke har en egen, selvstændig betydning, der adskiller det fra navnet Palomar.

128 Det skal følgelig fastslås, at det ansøgte varemærke, dvs. CUVÉE PALOMAR, indeholder eller består af bestanddele, som med sikkerhed gør det muligt at identificere den geografiske betegnelse el Palomar, nemlig ordet »palomar«.

129 Sagsøgerens argument, hvorefter artiklen »el« i den foreliggende sag har en afgørende indflydelse på, om registreringshindringen i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 finder anvendelse, skal herefter forkastes.

130 Sagsøgeren har for det fjerde i det væsentlige gjort gældende, at der skal tages hensyn til den omstændighed, at navnet el Palomar, som er tildelt beskyttelse som en

kontrolleret oprindelsesbetegnelse i henhold til spansk ret, er ukendt i den brede offentlighed eller i de relevante kundekredse, og at det har en flertydig betydning, som afsvækker karakteren af den geografiske betegnelse.

131 Idet registreringen af det ansøgte varemærke imidlertid skal afslås alene med den begrundelse, at dette varemærke indeholder eller består af en geografisk betegnelse til identifikation af vin, når vinen ikke har denne oprindelse, følger det heraf, at den omstændighed, at det navn, som er tildelt status som en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, er ukendt i den brede offentlighed eller i de relevante kundekredse, eller at navnet har en flertydig karakter, som afsvækker dets karakter af geografisk betegnelse, er uden betydning for, om den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 finder anvendelse.

132 Det følger ligeledes heraf, at der ikke kan gives medhold i sagsøgerens argumentation om analog anvendelse af retspraksis vedrørende artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, i henhold til hvilken Domstolen har fastslået, at den absolutte registreringshindring i denne bestemmelse ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor varemærker består af et navn, der betegner ukendte geografiske steder.

133 Denne retspraksis finder nemlig ikke anvendelse for så vidt angår den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94, idet denne bestemmelse ikke kræver nogen analyse af en eventuel risiko for forveksling.

134 Det er således tilstrækkeligt for, at registrering skal afslås, at et varemærke, der skal bruges til at betegne en vin, indeholder eller består af en geografisk betegnelse til identifikation af vin, men den vin, som varemærket er ansøgt registreret for, ikke har denne oprindelse.

135 Hvad for det femte angår sagsøgerens argument vedrørende den manglende indsigelse fra de kompetente myndigheder, hvis opgave det er at forsvare betegnelsen »valencia«, bemærkes det, at eftersom varemærkeansøgningen blev afslået og dermed ikke har været offentliggjort, har tredjeparter, herunder reguleringsrådet for

den kontrollerede oprindelsesbetegnelse og de centrale og selvstyrende myndigheder, ikke haft anledning til at fremsætte deres bemærkninger vedrørende det ansøgte varemærke.

136 Selv hvis det antages, at disse myndigheder havde haft mulighed for at fremsætte indsigelser mod det ansøgte varemærke, men ikke havde gjort det, ville det under alle omstændigheder ikke af denne manglende indsigelse med rimelighed kunne udledes, at varemærket gyldigt kunne registreres til trods for bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94.

137 Hvad for det sjette angår sagsøgerens argument om, at registreringen af det ansøgte varemærke blot ville svare til en fortsættelse i Fællesskabet af de nationale og internationale registreringer, som sagsøgeren råder over, skal det bemærkes, at ifølge fast retspraksis skal muligheden for at registrere et tegn som EF-varemærke udelukkende bedømmes på grundlag af de relevante fællesskabsbestemmelser. Harmoniseringskontoret og i givet fald Fællesskabets retsinstanser er derfor ikke bundet af en afgørelse truffet af en medlemsstat eller et tredjeland, som anser det samme tegn for at være af en sådan art, at det kan registreres som nationalt varemærke (Rettens dom af 27.2.2002, sag T-106/00, Streamserve mod KHIM (STREAMSERVE) Sml. II, s. 723, præmis 47, og af 22.6.2005, sag T-19/04, Metso Paper Automation mod KHIM (PAPERLAB), Sml. II, s. 2383, præmis 37).

138 De registreringer, der findes i medlemsstaterne, er kun et forhold, der eventuelt kan tages i betragtning i forbindelse med registreringen af et EF-varemærke, idet det ansøgte varemærke skal vurderes på grundlag af de relevante fællesskabsbestemmelser. Det følger heraf, at Harmoniseringskontoret hverken er forpligtet til at tilslutte sig de krav, der er stillet, og den vurdering, der er foretaget af den kompetente varemærkemyndighed i oprindelseslandet, eller forpligtet til at registrere det ansøgte varemærke på baggrund af en afgørelse om registrering truffet af det spanske varemærkekontor (jf. i denne retning Domstolens dom af 25.10.2007, sag C-238/06 P, Develey mod KHIM, Sml. I, s. 9375, præmis 66-73).

139 Den omstændighed, at der rådes over nationale og internationale registreringer, kan dermed ikke hindre et afslag på registrering af et varemærke i henhold til fællesskabsbestemmelserne.

140 Heraf følger, at sagsøgerens argumentation herom ligeledes skal forkastes.

141 Hvad for det syvende angår sagsøgerens klagepunkt, hvormed det i det væsentlige gøres gældende, at der ikke burde have været noget til hinder for registreringen af varemærket CUVÉE PALOMAR, når Harmoniseringskontoret har tilladt registrering af sagsøgerens varemærker PAGO PALOMAR og ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR, bemærkes det, at ifølge fast retspraksis træffes de afgørelser, som appelkamrene skal træffe i henhold til forordning nr. 40/94 vedrørende registrering af et tegn som EF-varemærke, under udøvelse af en bunden kompetence og ikke på grundlag af en skønsmæssig beføjelse. Lovligheden af appelkamrenes afgørelser skal derfor udelukkende bedømmes på grundlag af denne forordning, som fortolket af Fællesskabets retsinstanser, og ikke på grundlag af appelkamrenes tidligere afgørelsespraksis (jf. Domstolens dom af 26.4.2007, sag C-412/05 P, Alcon mod KHIM, Sml. I, s. 3569, præmis 65 og den deri nævnte retspraksis).

142 Heraf følger, at sagsøgerens klagepunkt skal forkastes.

143 Sagsøgeren har for det ottende i det væsentlige gjort gældende, at artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 40/94 skal fortolkes i lyset af de relevante bestemmelser i TRIPs-aftalen og særligt dennes artikel 24, stk. 5. Da sagsøgeren har været indehaver af det spanske varemærke CUVÉE EL PALOMAR siden 1997, skal det dermed tages i betragtning, at dette varemærke er ældre end beskyttelsen af kommunen el Palomars navn i medfør af den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia«, som blev lovfæstet i år 2000.

144 Sagsøgeren har i det væsentlige fremført, at eftersom det følger af bestemmelserne i artikel 24, stk. 5, i TRIPs-aftalen, at anerkendelsen af den kontrollerede

oprindelsesbetegnelse i 2000 ikke gør det tidligere registrerede nationale varemærke CUVÉE EL PALOMAR ugyldigt, og idet eksistensen af dette ældre nationale varemærke gør det muligt at registrere varemærket CUVÉE PALOMAR, som der er ansøgt om i god tro, kan denne registrering ikke afslås alene af den grund, at dette varemærke består af en geografisk betegnelse, som var blevet anerkendt efter registreringen af det nationale varemærke.

145 Om end bestemmelserne i TRIPs-aftalen, i henhold til den ovenfor i præmis 64-67 nævnte retspraksis, efter deres karakter ikke skaber nogen rettigheder for borgerne, som disse i medfør af fællesskabsretten kan påberåbe sig direkte for domstolene, skal forordning nr. 40/94 ikke desto mindre i videst muligt omfang fortolkes i lyset af ordlyden af og formålet med denne aftale.

146 Artikel 24, stk. 5, i TRIPs-aftalen bestemmer, at dersom der er ansøgt om eller registreret et varemærke i god tro, eller dersom retten til et varemærke er erhvervet ved anvendelse i god tro, før den geografiske betegnelse beskyttes i sit hjemland, udgør de foranstaltninger, der træffes til gennemførelse af bestemmelserne i TRIPs-aftalens afsnit 1 — der indeholder artikel 24 — ikke med den begrundelse, at et sådant varemærke er identisk med eller ligner en geografisk betegnelse, nogen hindring for berettigelsen eller gyldigheden af registreringen af et varemærke eller for retten til at benytte et varemærke.

147 Denne bestemmelse forudsætter således, at der i god tro er ansøgt om eller registreret et varemærke, før den geografiske betegnelse blev beskyttet i sit hjemland, eller at det varemærke, som er søgt registreret, har været anvendt i god tro, før den geografiske betegnelse blev beskyttet i sit hjemland.

148 I det foreliggende tilfælde skal det bemærkes, at ansøgningen om registrering af varemærket CUVÉE PALOMAR blev indgivet i 2006, dvs. efter at den geografiske

betegnelse el Palomar blev beskyttet i sit hjemland ved den nye bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd, som ændret ved ministeriel bekendtgørelse APA/1815/2002.

149 Sagsøgeren har i øvrigt ikke godtgjort, at denne har anvendt navnet CUVÉE PALOMAR i god tro, før den geografiske betegnelse blev beskyttet i sit hjemland.

150 Hvis det sluttelig antages, at sagsøgeren ville kunne gøre krav på fordelen af at have været først i tid med hensyn til sit varemærke CUVÉE EL PALOMAR, som blev registreret i Spanien i 1997, kan sagsøgeren, såfremt dette skulle være tilfældet, imidlertid kun gøre krav på denne fordel for dette eksisterende varemærke og ikke for registreringen af nye mærker, der ikke fandtes på det tidspunkt, hvor det blev besluttet at beskytte den geografiske betegnelse, og som ligeledes består af denne geografiske betegnelse.

151 Sagsøgeren kan dermed ikke støtte ret på artikel 24, stk. 5, i TRIPs-aftalen med henblik på at opnå registrering af det varemærke, som er ansøgt registreret.

152 Retten skal derudover bemærke, at Kommissionen offentliggjorde en liste over kvbd i EF-Tidende den 19. februar 1999 i henhold til bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, i forordning nr. 823/87. Denne liste nævner den ministerielle bekendtgørelse om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia« og dennes reguleringsråd af 13. juni 1987, som ændret ved bekendtgørelse af 29. november 1995, offentliggjort i BOE af 8. december 1995. Denne bekendtgørelse, som ændret, nævner således kommunen Palomar som en del af underområdet Clariano, der igen er en del af det geografiske område, som er tildelt den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »valencia«. Heraf

følger, at i 1995, dvs. før registreringen af det nationale varemærke CUVÉE EL PALOMAR, var kommunen Palomar en geografisk betegnelse, som var beskyttet i national ret og i fællesskabsretten.

153 Hvad for det niende angår sagsøgerens argumenter om, i det væsentlige, at Harmoniseringskontoret har registreret varemærker såsom CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ og CUVÉE OCCITANE, og at der følgelig ikke er noget til hinder for at registrere varemærket CUVÉE PALOMAR, skal det bemærkes, at sagsøgeren hverken har godtgjort eller underbygget, at Mediterraneo, Golfe de Saint-Tropez og Occitane er beskyttede geografiske betegnelser til identifikation af en vin.

154 Sagsøgerens argumentation er således også her irrelevant og skal forkastes.

155 Det følger af det ovenstående, at Harmoniseringskontoret skal frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

156 Ifølge Rettens procesreglements artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.

157 Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale Harmoniseringskontorets omkostninger i overensstemmelse med dets påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling):

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. maj 2010.

Underskrifter